

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ НА ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Розвиток «інформаційної філософії», інституційні зміни, посилення взаємопов'язаності суб'єктів господарювання, ускладнення їх організаційної структури змінює конфігурацію та наповнення інформаційних потоків при прийнятті управлінських рішень. Забезпечення довгострокового функціонування та розвитку суб'єктів господарювання вимагає технологічних та управлінських інновацій, що супроводжується зміною стилю управління, підвищенням ролі знань та творчого потенціалу працівників і стає можливим за умови інформаційного забезпечення на платформі стратегічного управлінського обліку.

Філософія стратегічного управлінського обліку націлена на розкриття інформаційного простору особам, які приймають стратегічні управлінські рішення (з відповідним рівнем забезпечення якості). Стратегічний управлінський облік покликаний полегшити формулювання стратегічних цілей підприємства, сприяючи досягненню наміченої стратегії і аналізу конкурентних переваг. Основними напрямками стратегічного управлінського обліку в інноваційно-орієнтованій моделі економіки є:

- формування інформаційного середовища, що володіє системними властивостями і містить в собі потенціал для забезпечення взаємодії між користувачами, а також резерви для власного навчання і розвитку тощо;
- створення системи багаторівневого контролю з відстеження досягнення стратегічних цілей і виявлення відхилень при виконанні стратегії для прийняття регулюючих стратегічних управлінських рішень;
- стандартизація стратегічного управлінського обліку, що окреслює перспективу його організації з урахуванням конкретних потреб підприємства;
- створення надійної інформаційної основи для розвитку нових організаційних форм, здатних забезпечити процес створення та реалізації інновацій;
- розширення інформаційної компетентності фахівців зі стратегічного управлінського обліку.

Проте, необхідно зазначити наявність «розриву» між необхідністю стратегічного управлінського обліку і можливістю його впровадження на основі перманентної системи управління підприємствами (рис. 1.).

Зазначений розрив в залежності від факторів, які його обумовлюють пропонуємо декомпозувати на наступні різновиди:

- інституційний розрив, що знаходить появу у недостатньому розвитку інститутів з позиції взаємодії: базових соціально-економічних мотивів

користувачів інформації стратегічного управлінського обліку, організаційних форм бухгалтерської діяльності та управління, професійних та етичних норм та правил, нормативних норм регулювання;

– управлінський розрив, що полягає в статичності менталітету і консервативність мислення багатьох керівників різного рангу управлінських кадрів підприємств, які використовують рутинні, не інноваційні управлінські підходи в нових економічних умовах;

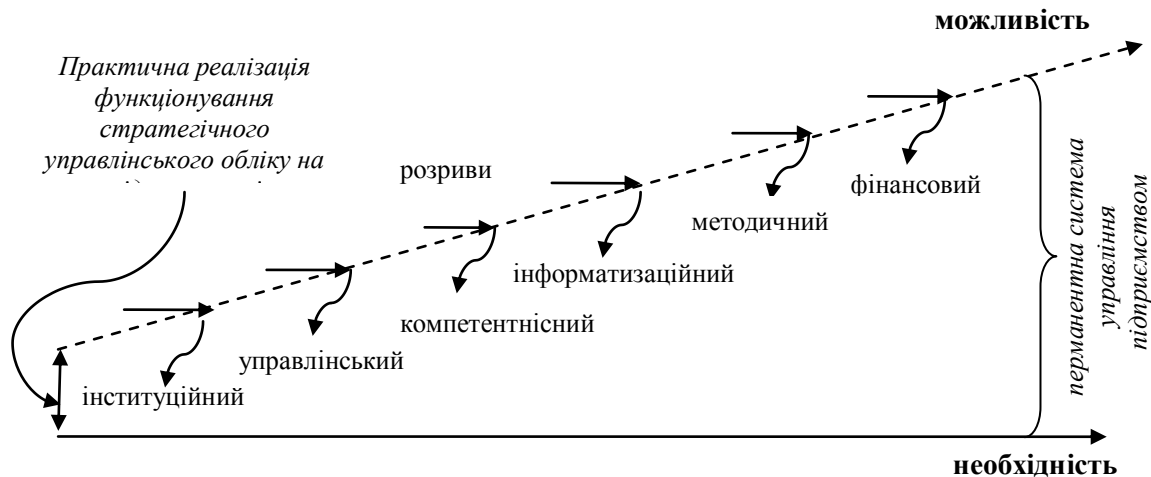

Рис. 1. «Розриви» між необхідністю стратегічного управлінського обліку і можливістю його практичної реалізації на підприємствах

Примітка: складено автором

– компетентнісний розрив, зумовлений запитом на фахівців зі стратегічного управлінського обліку з урахуванням знань ефективної організації та практичного втілення моделі інформаційно-аналітичного забезпечення стратегічного управління;

– інформатизаційний розрив, що характеризується відсутністю на підприємствах необхідних інформаційних систем, інформаційних технологій та інформаційних продуктів, які дозволяють якісно організувати стратегічно орієнтований управлінський облік і забезпечити безперервну циркуляцію інформаційних потоків, необхідних для розробки, обґрунтування і оцінки стратегічних управлінських рішень в автоматизованому режимі, завдяки чому істотно підвищується ефективність всього процесу стратегічного управління;

– методичний розрив, що знаходить появу у необхідності удосконалення методичного інструментарію стратегічного управлінського обліку ;

– фінансовий розрив, що полягає у відсутності на підприємствах адекватних фінансових ресурсів, необхідних для створення власного підрозділу з виконання функції перманентного інформаційно-аналітичного забезпечення процесу стратегічного управління організацією.

Таким чином, в умовах сучасних реалій поряд з передумовами, які стимулюють розвиток стратегічного управлінського обліку, відзначаються також фактори-дестимулятори, що створюють на даному етапі певні складнощі його практичного застосування, які вимагають пошуку конструктивних, актуальних та дієвих шляхів їх подолання.